

- Με την Γκαμπριέλα Τελεκφάλβι και την Αθηνά Κρητικού
- With Gabriela Telekfalvi and Athena Kritikou
- **Απομαγνητοφώνηση: Σελίδα 1 με 3 / Transcript: Page 3 till the end**

Απομαγνητοφώνηση

Ανδρική Φωνή: Είναι τα podcast του HopOnInclusion.com

Αθηνά Κρητικού: Γεια σας, είμαι η Αθηνά Κρητικού, πρόεδρος και ιδρύτρια του Σ.Κ.Ε.Π. Σήμερα φιλοξενώ τη φίλη και συνεργάτιδα Γκαμπριέλα Τελεκφάλβι, ιδρύτρια της Α.Μ.Κ.Ε. “Κίνητρο”.

Ανδρική Φωνή: Αναπηρία; Δες το αλλιώς. Γιατί ένα ανοιχτό μυαλό, χωράει τον κόσμο όλο.

Αθηνά Κρητικού: Γκαμπριέλα μου καλησπέρα. Σε ευχαριστώ πάρα πολύ που είσαι κοντά μας σήμερα. Δουλεύεις με αρκετούς εθελοντές.

Γκαμπριέλα Τελεκφάλβι: Ναι.

- Δεν είναι εύκολο!

- Δεν είναι, ναι.

- Καθόλου! Είναι ένα από τα προβλήματα που είχα πάντα στον Σ.Κ.Ε.Π. Όταν με ρωτούσαν “Θέλετε εθελοντές;”, ή “Έχετε πολλούς εθελοντές;”, τολμώ να πω ότι δεν ήθελα εθελοντές. Κι ο λόγος για τον οποίο δεν ήθελα εθελοντές, είναι διότι θεωρώ ότι ο εθελοντής είναι ένας επαγγελματίας, ο οποίος δεν πληρώνεται, αλλά πρέπει να δεσμεύεται το ίδιο με έναν επαγγελματία. Για να είμαι τελείως ειλικρινής, δεν έχω βρει πολλούς εθελοντές οι οποίοι να δεσμεύονται με αυτό τον τρόπο. Εσύ στον Λαβύρινθο δούλεψες με εθελοντές, δουλεύεις με εθελοντές.

- Ναι, ναι.

- Τι γίνεται με αυτό το κομμάτι;

- Εμάς το μεγαλύτερό μας πρόβλημα είναι ότι έχουμε πολλούς εθελοντές. Δηλαδή όλα αυτά τα χρόνια, και θυμάμαι ακόμα και όταν κάναμε τις δράσεις στο Μουσείο Βορρέ που δεν είναι και πάρα πολύ προσβάσιμο σημείο.

- Δεν είναι εύκολο καθόλου να φτάσεις.

- Ναι, να φτάσουμε τουλάχιστον εμείς που δεν είχαμε κάποιο αυτοκίνητο και παρόλα αυτά ερχόντουσαν 8 ή ώρα το πρωί οι εθελοντές γεμάτοι όρεξη και αυτό γίνεται μέχρι και σήμερα. Δηλαδή και εν μέσω covid μας στέλνανε email και ρωτούσαν “Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε;”, είτε για το κομμάτι της προβολής των Social Media, είτε των εργαστηρίων. Οπότε μερικές φορές αυτό είναι το άλλο άκρο, ότι έχουμε τόσους εθελοντές και προφανώς και χρειάζεται χρόνος να αφιερώσουμε, να τους εκπαιδύσουμε γιατί όπως είπα και πριν η δική μας προσέγγιση είναι πιο πολύ στο να διατηρήσουμε αυτό το κομμάτι της ισότητας και όχι το να διαχωρίσουμε τα άτομα με αναπηρία. Δηλαδή να βάλουμε στη θέση άτομα που δεν έχουν κάποια αναπηρία ή έχουν κάποια άλλου είδους αναπηρία σε θέσεις ατόμων με αναπηρία.

Οπότε χρειάζεται πάρα πολλή εκπαίδευση και από τη δική μας πλευρά για να μάθουνε και οι εθελοντές μας αυτή την προσέγγιση και φυσικά αν συμφωνούν, να παραμείνουν μαζί μας, και εννοείται ότι αν δεν συμφωνούν και έχουν άλλη προσέγγιση, εννοείται το σεβόμαστε κι αυτό. Γιατί έχουν τύχει αρκετές στιγμές που δεν έχουν όλοι οι εθελοντές την ίδια προσέγγιση για το θέμα αυτό της αναπηρίας και φυσικά και το αποδεχόμαστε αυτό, και προχωράμε με τα άτομα που, έτσι, ενστερνίζονται πιο πολύ και το δικό μας όραμα. Αλλά ακόμα και τώρα έχουμε εθελοντές από όλη την Ελλάδα. Έχουμε εθελοντές που έχουν έρθει από Βόλο, από Γιάννενα, Βέροια, Θεσσαλονίκη μόνο και μόνο για να συμμετέχουν σε κάποια δράση μας.

- Ποιο είναι το προφίλ τους; Πιο πολλές γυναίκες; Ηλικιακά; Πώς μοιράζονται;

- Σίγουρα είναι πιο πολλές οι γυναίκες. Θα μπορούσα να πω και το 70%. Είναι από 18 μέχρι 27, θα έλεγα. Με ένα μέσο όρο εκεί 22-24. Φοιτητές είτε από ιατρικές σχολές, είτε από παιδαγωγικές, αλλά όχι και απαραίτητα. Έχουμε αρκετούς εθελοντές και από το εξωτερικό. Εθελοντές και, άτομα μάλλον, που επιλέγουν να έρθουν να κάνουν την πρακτική τους σε μας πάνω σε αυτό το κομμάτι. Αυτή τη στιγμή δηλαδή έχουμε άτομα που έχουν έρθει για πρακτική από Ιταλία, από Ισπανία, Πορτογαλία, Γαλλία, οπότε αυτό μας βοηθάει και εμάς να αποκτάει ο Λαβύρινθος, μια πολυπολιτισμική προσέγγιση, αλλά και διεθνή. Οπότε είμαστε πάρα πολύ τυχεροί σε αυτό, αλλά φυσικά θέλει και πάρα πολλή δουλειά.

- Γκαμπριέλα πώς, ταυτόχρονα με τον Λαβύρινθο των Αισθήσεων, για τον οποίο μιλήσαμε στο προηγούμενο podcast, πώς ξεκίνησε η διαδρομή, το ταξίδι της Α.Μ.Κ.Ε. “Κίνητρο”;

- Όταν σκεφτόμασταν το επόμενο βήμα του Λαβύρινθου των Αισθήσεων με την ομάδα που είχε δημιουργηθεί τότε, βλέπαμε ότι γίνονται πάρα πολλές δράσεις και σε σχολεία και σε άλλους οργανισμούς και σε επιχειρήσεις. Ότι υπάρχει τρομερά αυτή η ανάγκη για εκπαίδευση γύρω από αυτό το θέμα της διαφορετικότητας, αλλά σαν αξίες η ομάδα μας είχε φυσικά τη διαφορετικότητα, τη συμπερίληψη, την αποδοχή, την προσβασιμότητα που εν τέλει αυτές οι αξίες είδαμε ότι δεν βρίσκονται

μόνο στην εκπαίδευση γύρω από θέματα αναπηρίας. Αλλά βρίσκονται και γύρω από την κλιματική αλλαγή, την απασχολησιμότητα των νέων, τους 17 στόχους βιώσιμης ανάπτυξης, έτσι όπως έχουν θεσπιστεί και από τον ΟΗΕ και επειδή είχαμε διακριθεί και από τον ΟΗΕ το 2019 ως καινοτόμος και καλή πρακτική γύρω από την αναπηρία, το βρήκαμε και σαν ευκαιρία έτσι να δούμε ποιο θα είναι το επόμενο βήμα.

Οπότε όταν αποφασίσαμε να ιδρύσουμε αυτή την αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, την Κίνητρο, θέλαμε να είναι η ομπρέλα και άλλων προσβάσιμων προγραμμάτων, τα οποία όμως προγράμματα να μην θα ήταν προσβάσιμα, αλλά δεν θα είχαν απαραίτητα αυτόν τον στόχο, την εκπαίδευση γύρω από θέματα αναπηρίας, όπως είναι ο στόχος του Λαβυρίνθου των Αισθήσεων. Θα είχαν στόχο την εκπαίδευση νέων προκειμένου να ενταχθούν στην αγορά εργασίας, νέοι όμως με και χωρίς αναπηρία, οπότε εκεί αυτό που κάνουμε είναι ότι κάνουμε και προσβάσιμες τις εκπαιδεύσεις μας για όλους. Και αντίστοιχα σε εκπαιδεύσεις γύρω από την κλιματική αλλαγή, τα ανθρώπινα δικαιώματα, που έχουμε κάνει δράσεις και πάνω σε αυτές τις θεματικές. Και φυσικά μέσα από αυτή την αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία μας δίνεται και η ευκαιρία να δημιουργήσουμε και πολύπλευρα ευρωπαϊκά προγράμματα, να φέρουμε από το εξωτερικό ειδικούς και νέους, να τους εκπαιδεύουμε και εδώ, να πηγαίνουμε και εμείς στο εξωτερικό. Σε μία πλέον μεγάλη βεντάλια από δραστηριότητες και όχι μόνο αυτή του Λαβύρινθου των Αισθήσεων.

- Γκαμπριέλα, κίνητρο δικό σου και προσωπική σου εμπειρία.

- Εμένα η προσωπική μου εμπειρία, έτσι που μου έχει μείνει όλα αυτά τα χρόνια είναι ότι 3 χρόνια μετά, αφού ξεκίνησα τον Λαβύρινθο των Αισθήσεων, ανακάλυψα ότι και εγώ έχω μια αόρατη αναπηρία, την οποία δεν την ήξερα προφανώς όταν ξεκίνησε όλο αυτό. Με βοήθησε, λοιπόν, πάρα πολύ στο να αντιμετωπίσω και εγώ το πώς θα δω την δική μου αναπηρία και πώς θα προσαρμόσω και την δική μου ζωή και των άλλων γύρω μου γύρω από αυτή την αναπηρία.

Είναι ένα σπάνιο σύνδρομο, το οποίο λέγεται σύνδρομο θωρακικής εξόδου και ουσιαστικά έχω ένα παραπάνω ζευγάρι πλευρών, το οποίο όταν κουράζομαι ή σηκώνω βάρη, μου περιορίζει την κίνηση στα άκρα. Και δεν είναι πάρα πολύ εύκολο, δεν είναι πολύ εύκολη καθημερινότητα, αλλά παρόλα αυτά, αυτό ήταν το κίνητρό μου και για αυτό και ονόμασα την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία που ίδρυσα το 2019 “Κίνητρο”, γιατί με ώθησε να ασχοληθώ ακόμα παραπάνω. Δηλαδή το είδα σαν ένα σημάδι ότι έπρεπε να ασχοληθώ με αυτό το θέμα και για αυτό και συνεχίζω μέχρι και σήμερα.

- Εγώ πιστεύω ότι τίποτα δεν είναι τυχαίο στη ζωή.

Γκαμπριέλα μου σε ευχαριστώ πάρα πολύ που ήσουν κοντά μας σήμερα και φυσικά θα τα ξαναπούμε πολύ σύντομα.

Ανδρική Φωνή: Ενσυναίσθηση. Πώς αλλιώς θα πεις “bye bye” στα στερεότυπα.”

Για να μη χάσετε κανένα επεισόδιο από τα podcast του Hop On Inclusion, ακολουθήστε μας στο Spotify, Google Podcast, Apple Podcast, Podbean, και φυσικά στο hoponinclusion.com.

Transcript

Male Voice: These are the Hop On Inclusion.com podcasts

Athena Kritikou: Hello, my name is Athena Kritikou, President and Founder of SKEP. Today I am hosting my friend and colleague Gabriela Telekfalvi, Founder of AMKE "Kinitro" (NGO "Motivation").

Male Voice: Disability? Look at it another way. Because an open mind holds the whole world.

Athena Kritikou: Good evening Gabriela. Thank you very much for being with us today. As we know, you work together with several volunteers at your NGO.

Gabriela Telekfalvi: Yes.

- It's not easy!

- No, it's not.

- I totally agree! It's one of the problems I've always had with SKEP. When I was asked "Do you want volunteers?", or "Do you have many volunteers?", I would actually say I didn't want any volunteers. And the reason why I didn't want any is because I believe that a volunteer is in essence a professional who is not paid and is just as committed as a professional. To be perfectly honest, I haven't found many volunteers who are willing to commit in this manner. In your other NGO "Labyrinth of Senses" you have constantly worked with many volunteers.

- Yes Yes.

- So, what do you think about this issue?

- Our biggest problem is that we have many volunteers. You know in all these years, and remember even when we did our educational programs at the Vorres Museum, which by the way is not a very accessible place...

- No, it's not an easy place to reach at all.

- Yes, and even the volunteers who didn't have a car, they managed to be there at 8 o'clock in the morning, full of positive energy... and this still happens today. In other words, even in the midst of covid, they would send us emails, asking "How can we help?", either for social media promotion or the workshops. So sometimes we face the other extreme, where we have so many volunteers and obviously it takes a lot of time to train them because as I said before our approach is more about maintaining equality and not segregating people with disability. More specifically, to place people who do not have a disability, or have some other kind of disability, in the place of people with disabilities. So a lot of training is required from us so that our volunteers understand this approach and of course if they agree with this concept they stay with us. If they don't agree and have another approach, of course we respect that too. Because there have been several times when not all volunteers have had the same approach to this issue of disability and we accepted this, and we moved forward with the people who embraced our own vision... today we have volunteers from all over Greece. We have volunteers who have come from Volos, Ioannina, Veria, Thessaloniki just to participate in one of our activities.

- What is their profile? Mostly women? Their age? Can you break down it down?

- There are definitely more women. I would even say 70%. The age range is from 18 to 27, I'd say, with the average age being between of 22-24. Many are students either from medical schools, or from educational institutions. We also have several volunteers from abroad. Volunteers, or rather, individuals who choose to come and do their internship with us in this field. In other words, we now have people who have come from Italy, Spain, Portugal, France, so this helps "Labyrinth of Senses" acquire a multicultural and international approach. So we're very lucky of course, but it requires a great deal of

work.

- Gabriela we've already talked about the "Labyrinth of Senses" in a previous podcast but how was the vision of the NGO "Kinitro" (Motivation) conceived?

- When we were thinking about the "Labyrinth of Senses" next step, we realized that there were many actions taking place in schools, in other organizations, businesses and companies. We understood there was a tremendous need for awareness training around the issue of diversity. Our team's values naturally revolve around diversity, inclusion, acceptance, accessibility and ultimately these values are not only found in training around disability issues, but also around climate change, youth employability and the other 17 sustainable development goals, as they have been established by the UN. As we were also honored by the UN in 2019 as an innovator implementing good practices around disability, we saw this as an opportunity to take the next step. So when we decided to establish this NGO "Kinitro", we wanted it to be the umbrella for other accessibility programs. But these programs would not necessarily have as their ultimate goal disability education, like that of the "Labyrinth of Senses"; they would have as a goal the training of young people with and without disabilities to join the labor market, therefore making our training programs accessible for everyone. We also educate around climate change and human rights, where we have done many actions on these issues as well. And of course, through this NGO, we are also given the opportunity to create multifaceted European programs, inviting experts and young people from abroad, and train them here to go abroad. We train them in a wide range of activities, not just those of the "Labyrinth of Senses".

- Gabriella, tell us about your motivation and personal experiences.

- For me, my personal experience, the way it has impacted me all these years, is that 3 years after I started the "Labyrinth of Senses", I discovered that I, too, have an invisible disability which I obviously didn't know about when it all started. So, it helped me a lot in dealing with how I understand my own disability and how I will adjust my own life and that of others around this disability. It's a rare syndrome, called thoracic outlet syndrome, and basically that means I have an extra pair of ribs, which when I get tired or lift weights, restricts movement in my limbs. And it's not easy, it's not at all easy in my everyday life, but nevertheless, this was my motivation and that's why I named the NGO I founded in 2019 "Kinitro" (Motivation), because it pushed me to work even harder. I mean, I saw it as a sign that I had to deal with this issue and for that reason, I continue my work to this day.

- I believe that nothing in life is coincidental. Dear Gabriela, thank you very much for being with us today and of course we will meet again very soon.

Male Voice: Empathy. How else are you going to say "bye bye" to stereotypes."

To never miss an episode of the Hop On Inclusion podcasts, follow us on Spotify, Google Podcasts, Apple Podcasts, Podbean, and of course hoponinclusion.com.